

Skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji, mocą której Komisja nie umieściła oferty skarżącej złożonej w ramach Międzynarodowego Przetargu Ograniczonego EuropeAid/117579/C/SV/TR na „pomoc techniczną w celu ulepszenia systemu informacyjno-komunikacyjnego (ICT) w tureckim Państwowym Instytucie Statystycznym — Ulepszenie tureckiego systemu statystycznego”⁽¹⁾ na liście zakwalifikowanych oferentów i umieściła na tej liście innych kandydatów;
- stwierdzenie nieważności decyzji oddalającej wniosek skarżącej o ponowne rozpatrzenie decyzji, o której skarżąca powiadomiono pismem z dnia 13 grudnia 2004 r.;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania poniesionymi przez skarżącą, a także innymi kosztami i wydatkami poniesionymi w związku ze skargą, nawet w razie jej oddalenia.

Zarzuty i główne argumenty:

W odpowiedzi na opublikowane przez Komisję ogłoszenie o Międzynarodowym Przetargu Ograniczonym EuropeAid/117579/C/SV/TR na „pomoc techniczną w celu ulepszenia systemu informacyjno-komunikacyjnego (ICT) w tureckim Państwowym Instytucie Statystycznym — Ulepszenie tureckiego systemu statystycznego” skarżąca spółka złożyła swoją ofertę. Mocą zaskarżonej decyzji oferty skarżącej nie umieszczono na liście zakwalifikowanych oferentów.

W uzasadnieniu swojej skargi o stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji skarżąca twierdzi, że strona pozwana naruszyła przepisy rozporządzenia 1488/1996, przepisy rozporządzenia finansowego⁽²⁾ oraz rozporządzenia wykonawczego do tego rozporządzenia, a także przepisy dyrektywy 92/50⁽³⁾, poprzez zastosowanie kryteriów oceny, które nie były odpowiednio sprecyzowane w ogłoszeniu o przetargu. Zdaniem skarżącej, jeśli Komisja zamierzała dokonać analizy porównawczej możliwości kandydatów, co — jak się wydaje — uczyniła, powinna była zaznaczyć to w ogłoszeniu o przetargu.

Skarżąca twierdzi również, że przy dokonywaniu oceny jej oferty pozwana popełniła oczywiste błędy w ocenie. Skarżąca kwestionuje wynik dokonanej przez Komisję oceny jej technicznych możliwości.

Wreszcie skarżąca twierdzi, że nie uzasadniają odpowiednio decyzji strona pozwana naruszyła art. 253 WE.

⁽¹⁾ Dz.U. 2004/S 187-158886

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich, Dz.U. L 248 z 16.9.2002, str. 1

⁽³⁾ Dyrektywa Rady 92/50/EWG z dnia 18 czerwca 1992 r. odnosząca się do koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na usługi, Dz.U. 209 z 24.7.1992, str. 1

Skarga wniesiona w dniu 22 lutego 2005 r. przez François Mullera przeciwko Trybunałowi Obrachunkowemu Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-107/05)

(2005/C 115/54)

(Język postępowania: francuski)

W dniu 22 lutego 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga François Mullera, zamieszkałego w Strasburgu (Francja) reprezentowanego przez adwokatów Georgesa Vandersandena, Laure Levi i Aurore Finchelstein przeciwko Trybunałowi Obrachunkowemu Wspólnot Europejskich.

Skarżący wnosi do Sądu o:

- 1) stwierdzenie nieważności swojego odcinka emerytury za maj 2004 r., aby spowodować zastosowanie współczynnika korygującego obowiązującego w stosunku do stolicy państwa, w którym ma on miejsce zamieszkania lub przynajmniej takiego współczynnika korygującego, który odzwierciedlałby w odpowiedni sposób różnice w kosztach utrzymania w miejscu, w którym skarżący zmuszony jest ponosić wydatki i tym samym odpowiadałby zasadzie równoważności,
- 2) obciążenie Trybunału Obrachunkowego Wspólnot Europejskich kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

Na poparcie swej skargi skarżący podnosi takie same zarzuty i argumenty jak te podniesione przez skarżących w sprawie T-35/05.

Skarga wniesiona w dniu 22 lutego 2005 r. przez Suzy Frederic-Leemans przeciwko Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu

(Sprawa T-108/05)

(2005/C 115/55)

(Język postępowania: francuski)

W dniu 22 lutego 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Suzy Frederic-Leemans, zamieszkałej w Lahas (Francja) reprezentowanej przez adwokatów Georgesa Vandersandena, Laure Levi i Aurore Finchelstein przeciwko Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu.